

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасажа Гавемана ч. 9 і
в п. к. Староствах на
провінції:
на цілий рік К. 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . — 40
Поодинокі число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К. 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . — 90
Поодинокі число 6 с.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: уліця
Чарнекого ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме жадане
і за аложенем оплати
почтової.

Рекламації незапеча-
тані вільні від оплати
почтової.

Вісті політичні.

(До ситуації. — Палекий конеситор. — Зна-
чине гостини російського вел. князя в Буда-
пешті.)

Після віденських телеграм обі кризи, міністра дра Резека і парламентарна, мають нині полагодити ся. Імовірно пос. Герольд буде нині промавлати в палаті спокійно і умірено, аби затерти вражінє обструкційної промови дра Крамаржа. Нині буде говорити взагалі 6 бесідників в справі бюджету. Позаяк всі ті бесідники звістні з своїх довготривалих промов, то гадають, що нинішнє засіданє потребує довше. На кожний случай надіють ся, що ще нині закінчить ся перше читанє бюджету. Завтра відбуде ся важне засіданє бюджетової комісії, в справі скороченого бюджетового поступованя. Sonn- und Montags-Ztg. доносить о новій кризі в кабінеті, іменно о захитаню становища міністра рільництва гр. Джованеллього, а то в наслідок того, що против него проявляє ся неохота в субкомітеті для торгівлі речинцевої збіжжєм. Міністер Джованеллі мимо кількакратних запрошень не явив ся на засіданю субкомітету.

На найближшій папській конеситори не будуть іменовані нові кардинали, а також вичене кардинальських капелюхів іменованим на посліднім конеситори кардиналам князю-єпископови краківському Пузині, князю-архiepіскопови в Празі Скрбенському і апостольському вікарієви в Вашингтоні Мартіпелльому

відбуде ся на слідуючий рік. На сегорічнім конеситори будуть лиш іменовані повієпископи.

Гостина вел. князя Михайла Николаєвича в Будапешті, де був через кілька днів гостем Цісаря Франц Йосифа, в високій степені заінтересувала політичну прасу, котра будь-що-будь мусить губити ся лиш в самих догадках і комбінаціях. То одно звістно, що в послідних часах зачали сумнівати ся, чи існують ще приязні відносини між Віднем а Петербургом, навязані в часі побуту молодого царя Николая у Відні, а затверджені поїздкою Цісаря Франц Йосифа до Петербурга в цвітні 1897 році. А признаків було не мало, що в наслідок агітацій на балканьскім півострові настало певне напруженє. Коли у вересні с. р. відбув ся зїзд царя Николая з Цісарем Вільгельмом під Іданьском, а описав цар російський запитав і на маневри у Франції, стали поговорювати, що російський міністер справ заграничних гр. Лямедорф поступить до Відня, то знов, що три цісарі зїдуть ся в Спалі. Поголоски ті не здійснили ся, а тут конечним показалоє, як би то чимось доповнити тую екскурзію царя до Німеччини і Франції — хотів тут не поступив цар на землю німецьку, а там не відвідав Парижа, — щоби не утврдила ся здогадка, що між Віднем а Петербургом новіло дійсно холодним вітром. Задля того отже прибув тепер до Будапешту найстарший в роді російським великий князь. Як не можна відказати тій візиті всякого політичного значіння, так з другої сторони було би хибним приписувати їй намір введеня важного звороту в межинародній полі-

тиці. Та візита — одно певне — має доказати і доказув, що відносини межі цісарськими дворами в послідних часах не змінили ся, а остали все приязні.

З руских товариств.

Головний відділ тов. „Просьвіта“ відбув в місяцях: липень, серпень і вересень шість засідань, на котрих полагоджено між иншими справи:

1. Передано до рецензій надіслані рускописи.
2. Принято до відомости виданє за місяць липень книжочки: „Горить“ М. Мурави, преміованої з фонду ім. Стефана Дубравського. За місяць серпень і вересень видало книжочку „Ворба з природою“ 8000 прим. По прихильній другій рецензії „Під морськими хвилями“ рішено видати єї в 10.000 примірниках. Відтак рішено видати „Старохристияньскі легенди“.
3. Видавництво творів Т. Шевченка, редаговане п. Юл. Романчуком, в поправнім і комплетнім виданю в 5000 примірниках, по дешевій ціні 2 корони за примірник в оправі, рішено переняти на Товариство „Просьвіта“.
4. Принято до відомости справозданя з діяльності філій 1) в Самборі, 2) в Комарні, 3) в Кутах. На просьбу філії в Комарні рішено уділити їй субвенцію 50 корон в формі зворотної позички на уряджуванє людських концертів в цілі призибраня фондів на основанє бурси в Комарні.

25)

СІЛЬСКИ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XI.

в котрій бесіда о бурливій конференції і як Васонжек доказав хороших Малці, що жінщина без мужа значить тільки, що муха.

(Дальше.)

— Пан Валентий все лиш о праві гадає — відозвала ся Малка.

— Бо то є грунт, пані Малко. На праві всею стоїть; ви повинні би о тім знати, бо й той пан з Затраченця, коли одерже наслідство, то також збогачує ся не на чім иншій, лиш на праві.

— Як на праві? Він дістане чисті гроші, то збогатить ся через гроші.

— Як то добре, що жінки не правлять світом, — сказав Васонжек, — коли такої простої річи не розуміють. А з чогож то той з Затраченця має дістати гроші? Із спадщини, а з чого спадщина? А вжеж з права! Колиб права не було, не було би й спадщини, кождий дер би для себе як міг і що міг би. Забивались би, а так ні. Ти хотів би забрати? Добре, викажи ся, хто ти такий. Що ти був небіжчиком: брат, сват, тітка, стрий, дід, чи як? Знаю я добре той інтерес, бо майже зуби зїло ся на праві, а коло спадщини умію

походити, бо й сам бувало брав і за чужими старав ся. По Дионизію Чуперковскім, що приходив ся моїй жінці дядьом, брало ся пів стаї ґрунту. Ґрунт, правду сказавши, найбільше ледащо, сам білеський пісок, але як ми зачали правувати ся! Вісімнадцять літ ішов процес з Чуперковскими, з Кобілками, з Забродеким, всіх дідів споминали, суд три рази на ґрунт зїздив, а й бійки до того поміж родиною були не аби які, що аж один Кобілка в шпитали чотири місяці відлежав, а все таки лишилась при мені і честь і пів стаї ґрунту. То є по правді не так при мені, як при моїй жінці, але все при мені, бо жінка сама нічого не значить.

— Чому жінка нічого не значить? — спитала з достоїнством Малка, — що пан Васонжек таку дурну мову каже?

— Го, го, пані моя, знаю я добре, що кажу; ви тільки фляшок в склепі не маєте, кілько в моїй голові різного права сидить! По правді, що як в якім криміналі. Отже я вам зараз, на той приклад, добре витолкую. Вже з ліхтарнею в полудне шукаючи, тяжко такого миршавого жида найти, як саме ваш Мойсє.

— Дайте спокій, що то є миршавий? За що ганьбите?

— Говорить ся для прикладу і для пересвідченя; вжеж кождий скаже, що Мойсє миршавий жида і ходить як сплячий... дома не має ні голосу, ні значіння.

— Ну, дайте спокій, дуже вас прошу.

— Зараз скінчу. Той ваш любий Мойсє тут в склепі єсть лиш понихачем.

Мойсє обурив ся.

— Чи ви по то прийшли, аби мені робити неприємність? Я таких хостий не потребую, їдть собі до Абрумка.

— Чекати! Я сказав, що Мойсє нічого не значить дома, але спробуйте-но пані пійти без него до суду, або до нотаря.

— То що! Як мені сподобає ся, то піду.

— Говорить з вами ніхто не схоче і щоб ви не знати що вирабляли, то ваша робота буде неважна і підпис неважний, і хто би на вашу карточку дав гроші, то скорше побачив би своє ухо, як ті гроші назад.

— Як? Моя карточка нічого не варта? Неправда! Спитайте в місті, на мій підпис кождий даєть, кілько лиш схочу.

— Дурний даєть і велямучий, а мудрий лиш розсьміє ся і скаже, що жінка без чоловіка значить тільки, що муха! Чи той муж Мойсє, чи не Мойсє, чи ще марнійший, аби лиш шанку на голові носив і хоч дрібку був подібний до мужчини, то ціла вага при ній, і аж як він підпише, то і жінчин підпис значить. О! тепер розумієте?

— Розумію, що ви, пане Васонжек, мусіли нипі трохи за богато пива випити.

— Ой ні, моя пані Малко, пани, що писали право, були тверезі і знали ся добре на всім. Знали они, що муж є для жінки всі і вся, бо хоч би жінка не знати як була до спекуляцій оборотна, але коли прийде до правованя, то голова єї нічого не обійме; на такі річи треба мужчини. Мойсє нехай добре слушає і нехай собі в комині запише, що має значінє. Придаєть ся знати о такій річи чо-

5. Принято до відомости справоздане п. Гр. Врецьона, яке делегата головного відділу, з отворення читальні „Просвіти“ в Підберізах (п. Львів), та про отворення читальні „Просвіти“ в Тучнім (п. Перемишляни). Далше принято справоздання читалень „Просвіт“ в: 1) Соєнові (п. Підгайні), 2) Лімній (п. Турка), 3) Новиках (п. Збараж), 4) Підгородю (п. Станиславів), 5) Сулятичах (п. Жидачів), 6) Бураківці (п. Заліщики), 7) Росохачи (п. Чортків), 8) Святині, 9) Іваню (Заліщики) і 10) Гвозді (п. Надвірна).

6. На просьбу читальні в Буську (п. Камінка струм.) рішено упросити п. Угрина, щоб тую читальню злюстрував.

7. Принято до відомости, що Виділ краєвий уділив безпроцентові позички для читалень „Просвіти“: 1) в Буську 1000 корон, 2) в Комарні 1000 К. 3) в Мизуні старім (п. Долина) 300 К, 4) в Вільшаниці (п. Товмач) 600 К, 5) в Волчуках (п. Городок) 600 К.

8. Принято до відомости письмо Виділу краєвого що-до уділення 6000 корон краєвої допомоги для „Просвіти“ на видаване популярних книжочок за рік 1901.

9. По вислуханню відпоручників зібраних в дні 27 червня 1901 рішено купити каменіцію під ч. к. 199 місто у Львові за ціну 90.000 кор. з тим, що право власности буде заінтабульоване на річ. Тов. „Просвіта“, але по уконституованню фундації театральної перейде на власність той-ж. Упрошено п. Врецьону, щоб обняв адміністрацію ново купленої каменіції. На оплату ціни купна рішено зятягнути іменем Тов. „Просвіта“ 6 прц. позичку в квоті 32.000 К. в Тов. взаємного кредиту „Дністер“ у Львові.

10. На просьбу редакції „Молодої України“ рішено відступити їй даром 450 примірників книжочки „Л. Цегельського „Русь-Україна і Московщина“.

11. На прошене начальства суду в Порохнику ухвалено вислати для бібліотеки в'язнів дарові примірники книжочок „Просвіти“.

12. Рішено в місяці падолисті с.р. устроїти людський концерт і упрошено о. Темницького,

кого, щоб в тій справі порозумів ся з Тов. „Львівський Боян“.

13. Принято в тім часі 64 нових членів; від початку року 710.

НОВИНИ.

Львів дня 4 го падолиста 1901.

† Григорій Врецьона, емеритований учитель рускої школи вправ при семінарії учительській у Львові помер вчера в 62-ім році життя. Так неумолима смерть забрала знову одного із найліпших серед нашої суспільности. Кому ж в столиці і в краю не звістний був покійник хоч би лиш з імени? Григорій Врецьона належав до тих рідких людей, що то як своєю поверховністю так і своїм характером, своєю цілою вдачею та своїм товаришким поведенням творять типи, котрі лишають ся довго, дуже довго в пам'яті тих, що мали колись нагоду стрінути ся з ними хоч би лиш на хвилику. Покійник був учителем в цілім, в ідеально найкращім значінню того слова, був вірцем учителя як в поступованню супротив дівчорі шкільної так і в поведенню супротив старших. Веселість ума і спокій душі, які бувають наслідками почуття сповненого обов'язку, робили покійника милим і любим товаришем, а его охота і готовість до всякої праці, трудів і особистого пожертвовання зробили були покійника так популярним як рідко. Покійник належав майже до всіх наших товариств, без него не обійшли ся майже ніякі збори, ніякі віча або інші публичні маніфестації і торжества іменно же ті, котрі стояли в зв'язі з підвигненням просвіти нашого народу, піднесення шкільництва і поліпшення материяльного стану нашої суспільности. Врецьона був всюди: у виділах всяких товариств, в контрольних комісіях, на відкриттях читалень „Просвіти“, на вічах економічних і політичних, всюди трудив ся словом і ділом. Та діяльність покійника може й була ему розрадою в горю, яким навістила була его судьба на ціле житє.

Покійник не мав щастя: двох его любих синів, котрими гордив ся, померли були ему в самім розцвіті, тогди, коли вже могли були вийти в люди. Се нещастє страшно прибило покійника, але не зломил; він горював, але в своїх всесторонніх трудах шукав і знаходив розраду. Довголітня недуга его жінки, тепер вдовниці, так само відбила ся на его житю. Покійник сего року, а минувшого шкільного, перейшов на емеритуру, а тепер переніс ся таки на вічний спочинок. Нехай же земля буде ему пером і вічна пам'ять покійникови, що виховав ціле покоління!

— 3 львівської архієпископії. Правительство аспінувало дотацію з рейт. фонду на дальній один рік приватним сотрудникам в Колтові, Полюхові, Кобиловолках, Дубківцях і Любінцях. — Президія намісництва згодилась на канонічну інституцію оо.: Теод. Була на Путятинці і Ник. Левицького на Оброшні. а митроп. консистория вівала їх до канон. інституції на март 1902 р. — О. Вас. Лиско, сотрудник в Буську, іменованій завідателем тамже. — О. Мих. Гаврилюк, завідаєтель Стільська, одержав канон. інституцію на тую парохію. — Петро Рудакевич, сотрудник в Козівці, одержав сотрудництво в Голочу, а о. Теод. Василук, сотрудник зі Стинави вижної, одержав сотрудництво в Стрийці.

— Нове руске товариство у Відні. Дня 18-го жовтня с. р. відбули ся у Відні в ресторані „Mitzko“ I. Schottengasse конституючі збори товариства рускої віденської інтелігенції „Кружка земляків“, на яких межі иппими оскувателами явили ся: др. Г. Мисула, др. Кузьмович, інж. Костинин, ад'юкт Мазуркевич, ревідент Дяків, докторанти з „Августінеум“ і чотирох послів до державної ради пп.: Ал. Барвінський, Г. Пігуляк, В. Яворський і др. Гладішевський. Начерк устава товариства, зреферований дром Ол. Кулачковим, прийняли збори по довгій, оживленій обряді, та рішили предложити політичній власті. Цілю товариства нісє ухваленого начерка устава буде — зближити і з'єднати всіх інтелігентних Русинів, оселених у Відні і у Долішніх Ракузах, в один євдуючий осередок, плекати в ній рідну мову і

ловікови, що як то кажуть, сидить під патином і світа Божого зпід него не видить.

— Я вас знов прошу — сказала поважно Малка — не говоріть того, що не потреба.

— Ага! Боїте ся, аби Мойсєо не збунтував ся і не зачав ставати дуба та брикати, аби не зворовив ся! Мойсєо, чуєш, жінка боїть ся, покажи-но свою штуку!

— Я нікого не бою ся, а хоч би й бояла ся, то вам пічо до того. Він сидить під патином, вільно ему. Кождий чоловік там вибирає собі сидженє, де ему добре. Я люблю сидіти в склепі, ви в суді. Один чоловік волить спати в постели, другий в рові при дорозі. Як кому до внодобы...

Пані Малка вийшла з комнати, а Васонжек розмаляв дальше з Мойсєом і гасив спаргу баварським пивом з араком, бо то був его улюблений напиток.

Мойсєо вернув до перерваної розмови о великім маєтку, який припав посесорови з Затраченця.

Чудеса о тім оповідав. А Васонжек слухав уважно, кляв що хвиля з зачудовання і заздри, а що не жалував собі напитуку, то ти сячі про які говорив Мойсєо, в его голові двоїли ся, троїли, збільшали ся чотири, десять крат, пухли, росли, кончили ся як куспі леду, що їх пре розбурхапа ріка, коли в своїм розгоні наткне ся на опору і не може єї побороти.

І поїхав шляхтич на своїм старім коняти поміж загороди своїх панів братів, аби їм ті вісти, багато прикрашені і увеличені завести і оповідати, а не лише Васонжек їх розповів, повтаряли їх посесори, офіціялісти, селяни, баби, хто лиш був в Чорнім болоті то найсвітлішшу новину вивозив з собою і розвозив. Однак найбільше, найенергійніше розносили єї жиди, оповідаючи єї всюди живо, з одушевленням, присягаючи на щастє до торгівлі, желяючи своїм ворогам, аби їм чим скорше очі повилазили.

Ушер Енгельман говорив до Мойсєа:

— Як коли лучить ся вам вийти на прохід над став і побачите камінь, то піднесіть его і вкиньте сильною рукою у воду. Камінь піде на дно і припаде без сліду, а на воді зробить ся пліоскіт і малі колісця, відтак більші, ще більші, чим раз більші, величезні. Як та вода розходить ся колісцями, так розходить ся і сплетня, лише треба кинути камінь сильною рукою і сильним раменем, а знаєте, що в такім інтересі наші жиди мають сильні руки.

— Правду кажете, Ушер; они то добре зробили. Щоби такий пурец з Затраченця мав лиш один процент від капіталів, які ему приписують, то міг би купити дуже великий маєток.

— То дуже добре для вас є.

— Для мене?

— Так; чим скорше він оженить ся, тим для вас ліпше. Не хочу вас засмучувати, але погані язики багато говорять о вашій жінці. Я знаю, що в тім нема правди, але не добре взагалі, коли о чийй жінці говорять. На що то? Хоч неправда є, то прикро, а що неправда є така монета, що з другої сторони має деколи правду, то є ще більше прикро. Скажу вам більше, що жінці ніколи не можна вірити, особливо коли она молода і хороша. Моя жінка має вже близько шідесять літ, то я трохи о неї спокійний, ваша не має ще тільки, отже не може вам дати того спокою...

— Ай, Ушер, ви не знаєте, кільки я маю клопоту! Часом лучить ся така піч, що не можу ока замкнути.

— Дуже вам вірю. Після мого погляду, женщина взагалі не велике добро, а хороша женщина павіль дуже небезпечне сотворіне. Бєло неї все ходить чорт, він показує їй різні шматки, зеркала, камінчики, а гадає, що він то робить дармо? Цілом ні, — він шукає зиски, а его зиски, то наша страта. Не потребує вас учити, Мойсєо, бо ви то самі добре розумієте і коли той пурец оженить ся, коли перестане заїздити до вашого дому, то будете могли собі сказати, що ви виграли великий лєос на лєотерії.

— Віп оженить ся!

Мойсєо вимовив то з великою певністю, з рішучістю і в тій хвили не був далекий від правди.

Борецький поважно о тім гадав і гадав довго.

Любив він дочку і гадав, що коли віддасть єї за чоловіка молодого, хорошого, а до того так маєтного, зробить єї щасливою.

Докази сестри цілком его не пересвідчували; знакомість з Завадським, привязанє Софії до него, уважав простою примхою молодой дівчини.

— То мене — говорив сам до себе, прохажуючи ся великими кроками по комнаті — мене і забуде ся. Дівчина хоч трохи поплаче буде мала чим сьєззи витирати. Пані сестра оповідає історії, романи. Серця дівчат не тріскають, як глиняні горшки на огні. Практичний розум возьме гору, а дитинні мрії розвіють ся, як дим. По році привикне Софійка до мужа, по двох полюбить его. Хлопець молодий, хороший, о много краший від тамтого. Пані сестра каже: гуляка, перевідник, має якісь дрібні грішки з собою. Пані сестра не знає сьвіта; видко не знає пословиці о пиві, що за молоду мусить вишуміти. Вишумів ся, тим ліпше, тепер набере статочности і буде шанувати гріш. Я возьму его в опіку, а під моім проводом, вийде на господаря, що аж гей! Чого бо не можна зробити, маючи молодість, здоровлє, гроші і раду практичного, досвідного чоловіка.

Борецький був найсильніше пересвідчений, що молодий чоловік піддасть ся его проповідови і буде слухати рад.

Затраченець міг би задержати й на дальше, бо то не злий фільварок і чипш не надто великий; можна би ще прибрати і сусідний фільварок за невеличким відступним. А коли би Рожанський не хотів на чужім робити, то остаточно найшлосьби і відповідне купно. Софійка також не вийде з порожніми руками з родинного дому, збирав отець для неї довго,

народні традиції на чужині, підпомагати народно-культурні змагання земляків у ріднім краю, посолубувати незасібним, заохочувати землякам і служити їм порадою, вкінці удержувати товариські та родинні взаємини серед родимців тут оселених, а змагати-ме до сеї цілі: розбуджуванем товариського життя і дружних зносин серед рідної колонії в місці свого осідку, скликуванем частих товаришеских сходів в означені старшиною дні постійні та привагидні, як на більшій сьвята руского обряду і з інших нагод, устроюванем відчитів, концертів, сільських прогулок, театральних вистав, товаришеских ігор і т. д., удержуванем бібліотеки і всякими іншими подібними способами, що в силі розбуджувати й скріпляти українсько-руську народну самовірку. Членом товариства побіч его оснувателів може стати кожкий інтелігентний Русин, оселений у Відні, чи на області архидієцезіївства Долішніх Ракус з укінченням академічним освітанням або на одвітнім суспільнім становищі. Досяг приступили до товариства в характері членів всілякого звання: державні урядники, лікарі, сьвященники і т. д.

— **Чоловік природи.** В Науен в Німеччині живе чоловік іменем Густав Нагель, котрий єсть одиницею на цілу Европу. Єсть то чоловік природи. Нагель як зима так літо ходить босий і простоволосий та не має на собі більше нічого, як лиш сорочку і якусь сіру загортку. Хаги не знає і не хоче знати, живе серед поля, а живить ся тим, що земля зародить, сам собі варить і пече, а коли потреба, ставить собі колибу. Люди всіляко говорять о тім повочаснім Діогенесі: одні називають его філософом, другі оригіналом, а ще інші чоловіком несповна розуму. Здає ся, що сих послідніх єсть найбільше, бо Нагель і суд признав чоловіком несповна розуму та відобрав ему право розпоряджати ся свобідно та поставив его під курателю. Отже Нагель приїхав онотди до Берліна, щоби там постарати ся о знесенє курателі. Він має сьвідомства від многих лікарів, котрі доказують, що він зовсім здоров на умі, а лиш дивак, котрий свої погляди на то, як чоловік повинен жити, їсти та убирати ся, з цілою конвенцією хоче практично на собі показати. Нагель приїхав до Берліна залізницею, але з двірця ішов вже пішки і

щадив, ну і єсть віно. Получивши одно з другим можна розвести хорошу господарку.

Іван Борецький обдумав плян будучности зі всіми подробицями, числив, міркував, а Рожанського дуже полюбив.

Молодий чоловік зручно брав ся до річи, і пізнавши відразу слабі сторони старого господаря, умів в них ударити. По кількох відвідинах отець був цілком підбитий і запрошував молодого чоловіка з цілою сердечністю.

Тітка Гертруда змінила поведене, побачивши, що брат твердо стоїть при своїм, та що не дасть ся пересвідчити і почала удавати, що погодилася зі всім. Для молодого чоловіка була холодна, але вічлива і до того старала ся сильно о то, щоби в часі его гостин Софія була занята і щоби як найменше показувала ся в т. зв. салоні. Сестріпця дуже строго придержувала ся поручень тітки, а коли на жаданє вітця мусіла прийти і взяти участь в товаристві, сиділа зі спущеними очима і мовчала як недужа.

По кількох тижнях такого жениханя, Рожанський міг лиш здогадувати ся, що та дівчина уміє говорити, бо голосу єї ще не чув. Не бачив також ніколи усміху на єї лиці, ані не міг пізнати, хоч би лиш на хвили, схопити єї погляду. Любував ся лиш пречудними, довгими віями, що кидали тінь на єї зарум'янене личко. Кілька разів хотів навязати з панною Софією розмову, але то єму не удавало ся, бо Ядвігня випереджувала сестру у відповідях, а тітка Гертруда находила все якусь покривку, аби Софію відкалати.

— Софію, поглянь-но чи добре пече ся, чи привнесли молоко, чи не треба чого з пивниці і т. ин.

І Софія щезала з комнати на годину, або на довше, а розмову з гостем веда тітка і Ядвігня.

В очах Рожанського могла Софія видавати ся мов би фігурою з каменя, єством без життя, машиною, що на знак тітки послупна, порушає ся, встає, ходить, сідає, але мовчить, все мовчить; але та фігура немов камінна бу-

босий та простоволосий. В місті той чоловік природи наробив такого дива, що величезна толпа людей бігла за ним і кожкий хотів видіти того чоловіка. Хвилями ставала така глота, що аж поліція мусіла Нагеля боронити, щоби его „природно“ товпа не задушила. Він в місті представив ся як чоловік з якогось иншого сьвіта.

ТЕЛЕГРАМН.

Відень 4 падолиста. Вість, немов би Цісар мав приєпішити свій поворот до Відня з причини парламентарної кризи, неправдива. Цісар дійсно верне до Відня скорше, але лиш тому, аби видіти ся з грецьким королем Юриєм.

Новий Йорк 4 падолиста. Анархіста Моста випущено за кавцією 1500 доларів на волю, аж до рішення его справи в апеляційнім суді.

Пекін 4 падолиста. В місіонарських кругах розійшла ся чутка, що на цесареву-вдову доведено замах. Одну особу з між дружини убито, цесарева сама вийшла ціло; нападника убито на місці.

Білгород 4 падолиста. Скупщина значною більшістю ухвалила вислати адресу до короля.

Претория 4 падолиста. Бюро Райтера доносить: Провідником тих бурских відділів, котрі напали на коломну полковника Бензона і завдали їй велику поразку, був Людвик Бота, що на короткий час перед тим получив ся був з нашим провідником Бурів коло місцевости Бетель.

ла хороша в кожкій своїй черті, ніжна і принадна в кожнім порушеню, чаруюча в своїм смутку чи несмілости. Єї мовчанє дразнило молодого чоловіка, понижало его любов власну.

Чому та одна не хоче на него глядіти, коли всі в цілій околиці мають для него наймиліші усміхи, особливо тепер, чому та одна не обдарує его ані сльвом, коли всі витають его веселим щєбетом і чому та одна, та іменіно, котру хотів би назвати своєю женою?

Постановив за велику ціну побідити, переломити той опір, вибороти і усміх і погляд і милє сльво, оживити живучий камінь, збудити в нїм серце.

В тій гадці навідував ся до Березівки чим раз частіше і чим раз довше там переосиджував.

Числив на то, що все таки колись, хоч раз, найде відповідну хвилю до розмови, що переломить той тихий, а однако так завзятий опір.

Раз здавалось єму, що вже, вже таку нагоду похопив.

Було досить пізно, годинник відзвонив одинайцяті, Борецький робив рахунки в своїй комнаті, щєбетлива Ядвігня вийшла, в гостинній лишили ся лиш Софія, занята ручною роботою і тітка Гертруда. Тітка сиділа на канапі і утомлена цілоденним ходженем примкнула повіки. Рожанський був певний, що дрімає, отже сів при Софії і притишеним голосом почав говорити, що від часу, коли єї пізнав, не має спокою, що лиш о ній гадає, що готов віддати за неї життя...

В Софії замерло серце; то блідла, то знов філі червоної крови нацпивали їй до лица, хотіла утечи, а не могла встати, хотіла крикнути на него, щоби собі пішов, щоби перестав єї мучити, але голос замер їй в горлі.

Чому та тітка спить!

(Дальше буде).

Рух поїздів залізничних

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп. і особ. відходять		Зі Львова	
		День	
8-30	6-25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	6-35	„ Лавочного, Мукача, Борислава	
	6-30	„ Підволочиск, Одеса, Козова	
	6-30	„ Підволочиск і Підзамча	
	8-40	„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня	
	9-00	„ „ Відня, Харова, Стружа	
	9-15	„ Скольного, Лавочного від 1/2 до 10/10.	
	9-25	„ Янова	
	10-25	„ Підволочиск в гол. двірця	
	10-20	„ Іцкав, Сопова, Бергомету	
1-55	11-25	„ Бельця, Рави, Любачева	
	2-08	„ Янова від 1/2 до 10/10 в неділі і сьвята	
2-40	2-15	„ Підволочиск в гол. двірця	
	2-55	„ „ Підзамча	
3-05	3-15	„ Брухович від 1/2 до 10/10 в неділі і сьвята	
	3-20	„ Іцкав, Гусятина, Керешмева	
3-28	3-30	„ Кракова, Відня, Хабівки	
		„ Стрия, Скольного лиш від 1/2 до 10/10.	
3-30		„ Янова від 1/2 до 10/10.	
		„ Зимноводи від 1/2 до 10/10.	
3-30		„ Брухович „ „ „ „	
		„ Ярослав	

посп. і особ. приходить		Ніч	
		До Львова	
12-45	7-52	До Кракова, Відня, Берліна	
	8-10	„ Іцкав, Констанції, Бухарешту	
	8-10	„ Брухович від 1/2 до 10/10.	
	8-20	„ Іцкав, Радовець, Кімполонга	
	8-20	„ Кракова, Відня, Берлі, Варшава	
	8-30	„ а Орлова від 1/2 до 10/10.	
	8-35	„ Янова від 1/2 до 10/10 в будні дні	
	7-25	„ Лавочного Мукача, Харова	
	7-10	„ Сокалі, Рави рускої	
	7-33	„ Тернополя в гол. двірця	
2-51	9-30	„ „ „ Підзамча	
	10-30	„ Янова від 1/2 до 10/10 в неділі і сьвята	
	11-—	„ Іцкав, Гусятина, Радовець	
	11-10	„ Кракова, Відня, Іванока	
	11-23	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	

посп. і особ. приходить		До Львова	
		День	
4-40	6-10	Зі Стрия, Самбора, Борислава	
	6-20	„ Кракова	
	6-20	„ Черновець, Іцкав, Станиславова	
	6-46	„ Брухович від 1/2 до 10/10.	
	7-10	„ Зимноводи „ „ „ „	
	7-45	„ Янова (головний дворець)	
	8-10	„ Лавочного „	
	8-00	„ Тернополя на Підзамче	
	7-40	„ „ „ гол. дворець	
	8-15	„ Сокалі, Рави рускої	
1-35	8-50	„ Кракова, Відня, Орлова	
	11-45	„ Ярослав, Любачева	
	11-55	„ Іцкав, Черновець, Станиславова	
	12-55	„ Янова на гол. дворець	
	1-10	„ Кракова, Відня	
	1-45	„ Скольного, Харова, а з Лавочного від 1/2 до 10/10.	
	2-20	„ Іцкав, Станиславова	
	2-35	„ Підволочиск на Підзамче	
	5-10	„ „ „ гол. дворець	
	5-35	„ „ „ „ Підзамче	
5-55	6-00	„ „ „ гол. дворець	
	5-50	„ Сокалі	
	3-14	„ Кракова	
		„ Чернівці	
		„ Брухович	

посп. і особ. приходить		Ніч	
		До Львова	
12-20	3-12	З Скольного, Калуша, Борислава	
	3-35	„ Черновець, Бухарешту	
	6-20	„ Кракова, Відня, Орлова	
	9-11	„ Підволочиск на Підзамче	
	7-36	„ „ „ гол. дворець	
	8-50	„ Іцкав, Підвисокого, Козова	
	9-15	„ Янова від 1/2 до 10/10 і від 10/10 до 10/10 що дні, а від 1/2 до 10/10 в неділю і сьвята	
	9-20	„ Брухович від 1/2 до 10/10 і від 10/10 до 10/10.	
	10-25	„ Кракова, Відня, Любачева	
	10-38	„ Янова від 1/2 до 10/10.	
2-31	9-15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сякока	
	9-20	„ Іцкав, Козова, Підвисокого	
	10-25	„ Підволочиск, Бродів, Копичиниць	
	10-50	„ „ „ гол. дворець	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	
		„ „ „ „ „ „	

ЗАМІТКА. Поря нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 минут рано. Час середно-европейський різнять ся від львівського о 36 минут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий Ст. Соколовського в пасажи Гавсманя ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети явичийні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5 в подвір'ю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просвіти“).

перше і одинокє руске товариство асекураційне **при-
поручене** Всечестному Духовенству і всім вірним
Виреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатами**
всіх **трех епархій**, обезпечає будинки, уряджене
домашнє, скот, господарські знаряди, абіже в зерні і со-
ломі, сіно в стогах і будинках **протиw шкід
пожаринх.**

Стан фондів з днем 31-го грудня 1900:

Фонд резервовий	311.540 К. 11 с.	} 520.406 К. 65 с.
Резерва премій	171.942 К. — с.	
Резерва спеціальна	6000 К. — с.	
Фонд емеритальний	30.924 К. 54 с.	

За 1900 р. дістають члени **зворот 8%** з премій

Шкоди ліквідують ся **безпроводочно.** До
кінця 1900 р. **виплатив** „Дністер“ відшкодовани
2,120.834 К. Поліси „Дністра“ приймає **Банк
краєвий** і Каси ощадности: у Львові, Коломиї, Сам-
борі, Долині, Снятині, Городенці, Терехови, Заліщиках,
Городку, Ярославі і Богородчанах при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністер“
в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре має
як **найкористнійші** комбінації.

**Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“** стоваришенє зареєстрованє з обмеженою
порукою, приймає **вкладки** до опроцентованя по
4% і уділяє **позички** за оплатою **6½%** за інтабу-
ляцією або порукою відповідних ручителів.

„Дністер“ **пошукує** спосібних **агентів** в
місцевостях, де близько **нема** агенції, і уділяє радо
агенцію письменним **селянам-господарям.**

„НЕКТАР“

Головний склад у Відні, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини.

Доставці Двора царсько-російського.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900,

найвисша відзнака на загаль-
них виставах в Парижі,

Grand prix

найвисша відзнака на виставі
в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль

найвисша відзнака на виставі
в Штокгольмі 1897 р.**Ці н н и к.**

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлоу
1/1	15-20	11-—	10-—	9-—	8-20	7-60	6-70	5-80	5-20	4-30	6-70
1/2	7-60	5-50	5-—	4-50	4-10	3-80	3-35	2-90	2-60	2-15	3-35
1/4	3-80	2-75	2-55	2-25	2-05	1-90	1-70	1-45	1-30	1-10	1-70
1/8	—	—	—	—	1-05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаківанє безплатно.

CONVERSATIONS MAYER'S-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами,
обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт
і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстрацій хромолітогр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літе-
ратским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданнях більше як півтора
мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний
твір, як словар людського знаня.

Той лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на сплату **по
3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавемана.**СТЕЛЛЯ**

найновійший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві
без гачків в різних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові,
площа Маріївська (готель французкий).